

Interview Dagblad Trouw vrijdag 17 november 2006

Mijn ziekte was een harde les van het leven

door Koert van der Velde

SAMENVATTING:

Zonder religieuze beleving geen religie - misschien is ze wel de kern ervan. Toch lees je er maar weinig over. In deze rubriek beantwoorden mensen vragen over wat ze op religieus gebied hebben beleefd. Vandaag: Johan Lute van de Velde.

VOLLEDIGE TEKST:

Wat hebt u meegemaakt?

Ik had een drukke baan, ik werkte alleen maar, maakte weken van tachtig uur. Ik had dus geen tijd voor andere dingen die op mijn pad kwamen. Omwille van de efficiency ging ik zakelijk met andere mensen om, en had ik overdag nauwelijks oog voor de juweeltjes die andere mensen in zich dragen. Aan het eind van de dag was ik helemaal op, had ik geen energie meer om me nog in anderen te verdiepen. Op mijn eigen gevoelens lette ik niet, ook daar had ik geen tijd voor.

Maar ik kreeg steeds minder energie, in een jaar of zes lekten al mijn krachten weg. Had ik eerst zeg honderd kilo energie ter beschikking, nu had ik er welhaast nul. Op een dag stelden de radioloog en de neuroloog vast dat ik lijd aan MS, multiple sclerose. Toen drong tot me door dat het heel erg mis met me was. Ik lag op bed en kon niks meer. Zelfs de gang van twintig meter naar de brievenbus was te veel voor me. Ik kon geen man meer zijn voor mijn vrouw en geen vader voor mijn kinderen.

Mijn leven was tot stilstand gekomen en op een gegeven moment had ik me ermee verzoend dat het afgelopen was. Ik had mijn eigen maat gemeten, was klaar om te gaan. Dit kwam niet plotsklaps, het was een bewustwordingsproces. Ik hoefde niks meer van mezelf, had er vrede mee.

Tegelijkertijd was alles wat niet echt belangrijk was van me afgevallen. Veranderlijke bijzaken waren niet meer van belang. Ik merkte dat als je mensen open en onbevangen tegemoet treedt, er geen scheiding is. Wat ik dan voor anderen voelde kon ik niet anders dan liefde noemen, en die liefde is volgens mij onze goddelijke bron. Wanneer je doet wat je gevoel je ingeeft, zoek je verbinding met andere mensen. Ik moest denken aan een uitspraak van Jezus in de Bijbel - een boek waar ik verder niet zoveel mee heb. "Waar er twee in mijn naam samenzijn, daar ben ik in hun midden". Dit werd voor mij helemaal waar. De eerlijkheid en echtheid die in mijzelf besloten lag, kwam naar de oppervlakte. Mijn ziekte betekende een ongekende verdieping van mijn gevoelsleven. Ik heb nooit meer geleerd dan toen.

Was uw ziekte een les of misschien zelfs een geschenk uit de hemel?

Misschien wel ja. Door de ziekte ben ik gaan beseffen dat ik te veel ruimte had ingenomen. Ik was altijd een jongen van "kom op, aanpakken". Bij een vrouw die ik vaag ken die aan MS leed, heb ik vroeger wel eens gedacht: ze kan best werken, als ze maar wil. Ik was hoogmoedig. Nu weet ik: als je het hele verhaal hoort, zul je het wel begrijpen.

Mijn ziekte heeft me nederig en mild gemaakt. Er heeft door de ziekte een transformatie plaats gevonden van hard naar zacht, zowel van buiten als van binnen. Ik ben het gaan waarderen er gewoon te mogen zijn.

Met het vermogen vrede te hebben met mijn lot en mijn ziekte te waarderen, kwam ook het besef dat hij past in mijn 'bestemmingsplan'. Ik had het gevoel dat mijn leven tot dan toe een marathon was maar dat ik nu de finish had bereikt. Dat gaf een geweldige rust. Ik was schoongewassen door alle ellende. Ik voelde me als zittend op een hand. Mijn ziekte was een heel harde les van het leven zelf, en het leven, dat noem ik God.

Tegenwoordig kan ik weer hele wandelingen maken, al is de MS niet over - MS is ongeneselijk, al houd ik altijd ruimte voor een wonder. Ik wandel met mensen die het, net als ik vroeger, te druk hebben.

Een tijdje geleden is een vriend van me overleden die op dezelfde positieve manier in het leven stond als ik tegenwoordig sta. Hier gelden dus geen heilige wetten.

Toch ben ik vol vertrouwen dat het goed komt als je het goede doet. Dat betekent ook dat als mijn ziekte weer eens hard zou toeslaan, ik daar vrede mee probeer te hebben, al is dat gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Johan Lute van de Velde (45)

Vermeldenswaard bij dit interview is dat Koert van de Velde het boek "De gloed van God" van Maria Hockers had gelezen en hier voornamelijk op in gaat. Om mij goed op dit interview voor te bereiden had ik de herkomst van het woord "religie" opgezocht, letterlijk staat religie voor *wederverbinden*. Geweldig, dat gaf *nieuwe dimensies*, edoch dat stukje verdieping werd niet in Trouw geplaatst omdat volgens Koert dit niet bij de Trouw-lezers zou passen...